

Sygn. akt VII U 1060/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 sierpnia 2014 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący SSO Marcin Graczyk

Protokolant Kamil Jaśkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 12 sierpnia 2014 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy S. I.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.

o wypłatę emerytury (o wyrównanie) i odsetki

na skutek odwołania S. I.

od dwóch decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. z dnia 20 marca 2014, znak: (...) -4/20

oddala odwołania.

Sygn. akt. VII U 1060/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 marca 2014 r., znak: (...) -4/20 organ rentowy dokonał wypłaty na rzecz S. I. zawieszony emerytury, do której prawo ubezpieczonej podlegało zawieszeniu od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. wraz z należnymi odsetkami za okres od dnia 21 października 2011 r. do dnia 19 lutego 2014 r. w kwocie 8.324,94 zł. Jednocześnie na mocy decyzji z tego samego dnia, znak: (...) -4/20 organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do wypłaty świadczenia emerytalnego za okres od dnia 22 listopada 2012 r. do dnia 31 października 2013 r. (decyzje z dnia 20 marca 2014 r. k. 147, k. 151 a.r.).

W odwołaniu od tej decyzji S. I. wniosła o jej zmianę i wypłatę emerytury za okres od dnia 22 listopada 2012 r. do dnia 31 października 2013 r. wraz z odsetkami. W uzasadnieniu ubezpieczona wskazała m.in. że przytoczone w uzasadnieniu decyzji podstawy odmowy przyznania na jej rzecz wskazanego wyżej świadczenia pozostają w sprzeczności z orzeczeniem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. (Dz.U. z 22.11.2012 r. poz. 1285).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji i wniósł o oddalenie odwołania. W zakresie wypłaty zaległych świadczeń za okres od dnia 1 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. ZUS argumentował, że działał w oparciu o obowiązujące przepisy ustawy. Nadto podniósł, że ubezpieczona nie spełniła warunków koniecznych do wypłaty zawieszony emerytury za okres od dnia 22 listopada 2012 r. do dnia 31 października 2013 r. bowiem stosowny wniosek w przedmiotowej sprawie wniosła w terminie późniejszym, aniżeli ten przewidziany w art. 145a k.p.a., dlatego zgodnie z art. 135 ust. 1 ustawy emerytalnej wypłatę świadczenia wznowiono

od miesiąca, w którym wniosek faktycznie zgłoszono. Stwierdził także, że wskazany powyżej okres nie mieści się w zakresie czasowym regulowanym cytowaną ustawą z dnia 13 grudnia 2013 r., a normowany jest wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. (odpowiedź na odwołanie k. 5-6 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

S. I., urodzona w dniu (...), złożyła w dniu 17 maja 2010 r. wniosek o emeryturę (k. 1 a.r.).

Decyzją z dnia 8 lipca 2010 r. organ rentowy przyznał S. I. prawo do emerytury od dnia 1 maja 2010 r., tj. od miesiąca w którym zgłoszono wniosek. Wypłata emerytury została zawieszona z uwagi na treść art. 103a, który wszedł w życie z dniem 1 stycznia 2011r. na podstawie art. 6 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych, z powodu kontynuowania przez ubezpieczoną zatrudnienia (k. 111, k. 119 a.r.).

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. wydanym w sprawie K 2/12 Trybunał Konstytucyjny orzekł, że art. 28 ustawy z 16.12.2010r. o zmianie ustawy o finansach publicznych w zw. z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS dodanym przez art. 6 pkt. 2 w/w ustawy w zakresie w jakim znajduje zastosowanie do osób które nabyły prawo do emerytury przed dniem 1 stycznia 2011 r. a po 8 stycznia 2009 r. jest niezgodny z art. 2 Konstytucji.

W dniu 29 listopada 2013 r. ubezpieczona S. I. wystąpiła z wnioskiem o wypłatę emerytury wraz z odsetkami, powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r., w sprawie II K 2/12. Powyższy wniosek został zrealizowany decyzją z dnia 10 grudnia 2013 r., a tym samym wypłatę świadczenia podjęto od miesiąca, w którym został on faktycznie zgłoszony (k. 121, k. 125 a.r.).

W oparciu o przedłożony przez odwołującą w dniu 7 lutego 2014 r. wniosek o wypłatę zaległych świadczeń, decyzją z dnia 20 marca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. organ rentowy dokonał wypłaty na rzecz S. I. zawieszanej emerytury, do której prawo ubezpieczonej podlegało zawieszeniu od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. wraz z należnymi odsetkami za okres od dnia 21 października 2011 r. do dnia 19 lutego 2014 r. w kwocie 8.324,94 zł. Jednocześnie na mocy decyzji z tego samego dnia, znak: (...) -4/20 organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do wypłaty świadczenia emerytalnego za okres od dnia 22 listopada 2012 r. do dnia 31 października 2013 r. W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że ubezpieczona nie spełniła warunków koniecznych do wypłaty zawieszanej emerytury za okres od dnia 22 listopada 2012 r. do dnia 31 października 2013 r. bowiem stosowny wniosek w przedmiotowej sprawie wniosła w terminie późniejszym, aniżeli ten przewidziany w art. 145a k.p.a., dlatego zgodnie z art. 135 ust. 1 ustawy emerytalnej wypłatę świadczenia wznowiono od miesiąca, w którym wniosek faktycznie zgłoszono. Stwierdził także, że wskazany powyżej okres nie mieści się w zakresie czasowym regulowanym cytowaną ustawą z dnia 13 grudnia 2013 r., a normowany jest wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2012 r. (k. 139, k. 147, k. 151 a.r.).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych. Zdaniem Sądu powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania S. I. od decyzji z dnia 20 marca 2014 r., znak: (...) -4/20 nie zasługują na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 103a, którego treść pokrywa się z treścią poprzednio obowiązującego art. 103 ust. 2a, prawo do emerytury ulega zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez emeryta z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywał je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

Na podstawie tej regulacji prawnej organ rentowy wstrzymał od dnia 1 października 2011 r. wypłatę emerytury S. I..

Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. w sprawie K 2/12 uznał ten przepis za niezgodny z Konstytucją w zakresie w jakim dotyczy osób które nabyły prawo do emerytury przed dniem 01 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. W uzasadnieniu Trybunał sprecyzował, że: obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą nie będzie miał zastosowania do osób które nabyły prawo do emerytury w okresie od dnia 08 stycznia 2009 r. do dnia 31 grudnia 2010 r.

W odwołaniu ubezpieczona wskazała na to orzeczenie, wnosząc o wznowienie postępowania zakończonego prawomocną decyzją z dnia 20 marca 2014 r. i wypłatę świadczenia emerytalnego za okres od dnia 22 listopada 2012 r. do dnia 31 października 2013 r. wraz z należnymi odsetkami.

Zgodnie z przepisem art. 145a § 1 i 2 k.p.a., można żądać wznowienia postępowania również w przypadku, gdy Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności aktu normatywnego z Konstytucją, umową międzynarodową lub z ustawą, na podstawie którego została wydana decyzja. W sytuacji określonej w § 1 skargę o wznowienie wnosi się w terminie jednego miesiąca od dnia wejścia w życie orzeczenia Trybunału Konstytucyjnego.

W realiach rozpoznawanej sprawy, nie ulega wątpliwości, że wniosek o wznowienie postępowania S. I. wniosła z przekroczeniem wskazanego wyżej terminu, albowiem orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego zostało opublikowane w dniu 22 listopada 2012 r., a wniosek wniesiono w dniu 29 listopada 2013 r. Tym samym ubezpieczona nie spełniła warunków koniecznych do wypłaty na jej rzecz zawieszony emerytury za okres od dnia 22 listopada 2012 r. do dnia 31 października 2010 r., gdyż stosowny wniosek złożyła w terminie późniejszym, aniżeli ten przewidziany w treści cytowanego art. 145a k.p.a., w związku, z czym w oparciu o treść art. 135 ust. 1 organ rentowy wznowił wypłatę świadczenia, od miesiąca, w którym wniosek faktycznie zgłoszono.

Jednocześnie zważyć należy, że prawo do odsetek z tytułu opóźnienia w przyznawaniu i wypłacaniu świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych przysługuje w sytuacji jeśli organ rentowy nie ustali prawa do świadczenia lub nie wypłaci tego świadczenia w terminach przewidzianych w przepisach określających zasady przyznawania i wypłacania świadczeń pieniężnych z ubezpieczeń społecznych. Pomijając sytuacje wyjątkowe, termin do wydania decyzji w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy nie powinien przekroczyć okresu dwóch miesięcy. Niewydanie decyzji w ciągu 60 dni od rozpoczęcia postępowania należy uznać za przewlekłość w działaniu organu. Wniosek taki można wysnuć z następujących regulacji art. 35 § 3 k.p.a. (przewiduje dwumiesięczny termin na załatwienie sprawy szczególnie skomplikowanej), art. 83 ust. 3 ustawy o s.u.s. (wskazuje na możliwość złożenia odwołania do sądu w razie niewydania decyzji w terminie 2 miesięcy), art. 477⁹ § 4 k.p.c. (zezwała na wniesienie odwołania w każdym czasie, jeśli organ rentowy nie wydał decyzji w terminie dwóch miesięcy, licząc od dnia zgłoszenia roszczenia w sposób przepisany).

W oparciu o przedłożony przez odwołującą w dniu 7 lutego 2014 r. wniosek o wypłatę zaległych świadczeń, decyzją z dnia 20 marca 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. dokonał wypłaty na rzecz S. I. zawieszony emerytury, do której prawo ubezpieczonej podlegało zawieszeniu od dnia 1 października 2011 r. do dnia 21 listopada 2012 r. wraz z należnymi odsetkami za okres od dnia 21 października 2011 r. do dnia 19 lutego 2014 r., tj. do dnia wejścia w życie powołanej ustawy. W związku z tym, że w zakresie wypłat emerytur, do których prawo uległo zawieszeniu w następstwie art. 103a ustawy emerytalnej, zastosowanie w przedmiocie terminu przeznaczony na realizację zgłoszonego wniosku mają wyłącznie przepisy ustawy z dnia 13 grudnia 2013 r., wskazać należy, że zaskarżona decyzja została wydana bez zbędnej zwłoki.

Mając na uwadze powyższe w oparciu o treść przepisu art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)

M.St.